

শস্য দোৱা সময়ত আনন্দ কৰক :

আন লোকৰ লগত ভগাই লৈ বোৱজে শস্যৰ বাবে কৃতজ্ঞতা জনাইছিল।

প্ৰাৰ্থনা: “প্ৰিয় প্ৰভু শস্য দোৱা আৰু আন আন আশীৰ্বাদবোৰৰ নিমিত্তে আপোনাক ধন্যবাদ দিবলৈ ল’ৰা-ছোৱালীবিলাকক সহায় কৰক। বোৱজৰ নিচিনাকৈ, আপোনাৰ আশীৰ্বাদবোৰ আনলোকৰ লগত ভগাই লোৱাত আমাৰ কৃতজ্ঞতা প্ৰদৰ্শন কৰাত আমাক সহায় কৰক।

ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ক :

ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়াৰ বিষয়বোৰ উল্লেখ কৰিবলৈ ল’ৰা-ছোৱালীবিলাকক কওঁক। এই আশীৰ্বাদবোৰৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা ও ধন্যবাদ দিবলৈ ল’ৰা-ছোৱালীক কওঁক।

শিক্ষক অথবা কোনো এগৰাকী ডাঙৰ ল’ৰা বা ছোৱালীয়ে ৰথ ২ অধ্যায়ত লিখা গল্পটি কওঁক। শস্য চপোৱা সময়ত বোৱজে কেনেকৈ ৰথৰ প্ৰতি দয়া ব্যৱহাৰ কৰিছিল সেই বিষয়ে এই গল্পটিত পোৱা যায়।

নাটকৰ আকাৰে দেখুওৱাক কেনেকৈ আনৰ লগত ভাগ বাটি লৈ বোৱজে ঈশ্বৰলৈ ধন্যবাদ দিয়া দেখুৱাইছিল। ল’ৰা-ছোৱালীয়ে মঙলীৰ আটাইৰে আগত নাটকখন কৰি দেখুৱাবলৈ উপাসনা চলাওঁতাৰ লগত ব্যৱস্থা কৰক। ল’ৰা-ছোৱালীক শিকাই থাকোতে নাটকখন প্ৰস্তুত কৰক। ডাঙৰবোৰে সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক সহায় কৰক। নাটকৰ কোনো এক অংশহে আপুনি কৰাব পাৰে।

- নাটকখন কৰাত যথেষ্ট সংখ্যক মানুহ নহলে, বৰ্ণনাকাৰীক নাটকত অংশ লোৱা সকলৰ নাম কৈ যাবলৈ দিয়ক।
- নায়ক সকলে দীঘলীয়া ভাগবোৰ বাইবেলৰ পৰা পঢ়িব পাৰে।
- বোৱজ, ৰথ, নয়মী, দাস আৰু বৰ্ণনাকাৰীৰ অংশবোৰ বয়সীয়া জনক দিব। শস্য গোটাৰলৈ ৰথে এখন ডাঙৰ বস্তা কঢ়িয়াব।

প্ৰধান শস্য দাওঁতা আৰু আন অনেক শস্য দোৱা লোকৰ ভাগ সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক দিয়ক। কোনো কোনো শস্য দোৱা জনে দীঘল নালৰ কাঁচি হাতত ৰখা যেন দেখুৱাব।

বৰ্ণনাকাৰী : শস্য দোৱা সময়ত বোৱজ, এজন খেতিয়কে ৰথৰ প্ৰতি দয়ালু হোৱা বিষয়ে ৰথ ২ অধ্যায়ত কৈছে।

শস্য দোৱা সকল : কোনো কোনোৱে কাঁচিৰে ধান কটা যেন দেখুৱাব। আন কিছুমানে সেইবোৰ গোটাই, বান্ধি কোনো এক ঠাইত গোটাৰ। দুগৰাকী মহিলাই কথা-বতৰা হওঁতে এনেদৰে কৰক।

ৰথ : শস্য দাওঁতা সকলক দেখুৱাই নয়মীৰ লগত কথা পাতে (ৰথ ২:২) “ৰথে নয়মীক কলে, নিবেদন কৰোঁ, মই পথাৰলৈ গৈ যাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাব, তাৰ পাছে পাছে পৰি থকা থোক বুটলোগৈ...”।

নয়মী : “নয়মীয়ে তেওঁক কলে, আইটী যোৱা,” (ৰথে শস্য দোৱা সকলৰ পাছে পাছে গৈ শস্য বুটলা ভাও ধৰে আৰু নিজৰ বস্তাত ভৰাইগৈ।”

বোৱজ : “বোৱজে আহি শস্য দাওঁতা সকলক কয়, যিহোৱাই তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰক।”

দাস : (দাওঁতা সকলৰ কাষত থিয় হৈ থাকে।) বোৱজক কয়, যিহোৱাই আপোনাক আশীৰ্বাদ কৰক।

বোৱজ : ৰথলৈ কিছুপৰ চাই, নিজ দাসক সুধিলে, এই যুৱতী গৰাকী কাৰ সম্বন্ধীয়?

দাস : (২:৬-৭) “তাই নয়মীৰ লগত মোৱাব দেশৰ পৰা অহা, তাই মোক ক’লে, ধান দোৱাবিলাকৰ পাছে পাছে মুঠিৰ মাজে মাজে পৰি থকা থোকবোৰ বুটলি গোটাৰলৈ মোক দিয়া।”

বোৰজ : (কথক কয় ২:৮-৯) “পাছে বোৰজে কথক কলে, আইটি শুনাচোন, তুমি বুটলিবলৈ আন পঠাবলৈ নাযাবা, এই ঠাইৰ পৰা নগৈ মোৰ দাসীবিলাকৰ লগে লগে থাকা। পথাৰৰ যি ভাগতে শস্য দোৱা হয়, তালৈকে চকু দি তুমি দাসীবিলাকৰ পাছত যাবা, তোমাকচুবলৈ মই জানো ডেকাবোৰক নিষেধ কৰা নাই? আৰু পিয়াহ লাগিলে তুমি পানীৰ ওচৰলৈ গৈ ডেকাবোৰে তুলি অনাকে খাবগৈ।”

কথ : মাটিত পৰি প্ৰণিপাত কৰি কলে (কথ ২:১০) “বিদেশিনী যি মই মোলৈ যে আপুনি কৃপাদৃষ্টি কৰিছে, আপোনাৰ আগত এই অনুগ্ৰহ মই কিয় পালো?”

বোৰজ : (২:১১-১২) “বোৰজে উত্তৰ দি ক’লে, তোমাৰ স্বামীৰ মৃত্যুৰ পাছত তুমি শাহুৱেৰালৈ যি ব্যৱহাৰ কৰি আছা, আৰু নিজ পিতৃ-মাতৃ আৰু জন্মভূমি এৰি তুমি আগেয়ে নজনা লোকবিলাক গুৰিলৈ আহিছা এই সকলো কথা সম্পূৰ্ণকৈ মই শুনিলৈ পালোঁ। যিহোৱাই তোমাৰ কৰ্মৰ ফল দিয়ক, তুমি ইস্ৰায়েলৰ যি যিহোৱাৰ ডেউকা দুখনৰ তলত আশ্ৰয় লবলৈ আহিছা, তেৱেই তোমাক সম্পূৰ্ণকৈ পুৰস্কাৰ দিয়ক।”

কথ : (২:১৩) “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি মোলৈ কৃপাদৃষ্টি কৰক, কিয়নো আপুনি মোক শাস্তনা কৰিলে, আৰু মই আপোনাৰ এজনী দাসীৰ নিচিনা নোহোৱাতো আপুনি এই দাসীক মৰমৰ কথা কলে।

বোৰজ : (২: ১৪) “তুমি এই ঠাইলৈ আহি পিঠাৰ পৰা লৈ খোৱা, আৰু তুমি লোৱা পিঠাডোখৰ টেঙা দ্ৰাক্ষাৰসত জুবুৰিওৱা।”

বৰ্ণনাকাৰী : (২: ১৪-১৫) “তেতিয়া তেওঁ (কথ) ধান দোৱাবিলাকৰ কাষত বহিলত, বোৰজে হাত মেলি ভজা যৰ তেওঁক দিলে, তাতে তেওঁ ভোজন কৰি তৃপ্ত হ’ল, আৰু কিছুমান অৱশিষ্ট ৰাখিলে।

বোৰজ : (দাসবিলাকৰ ওচৰলৈ কয়, কথ ২:১৫-১৬) : তাইক মুঠিবোৰৰ মাজতো বুটলিবলৈ দে আৰু তাইক অপমান নকৰিবি। আৰু বন্ধা মুঠিৰ পৰা কিছু টানি উলিয়াই তাই বুটলিবৰ নিমিত্তে এৰিবি, আৰু তাইক ডাবি নিদিবি।

বৰ্ণনাকাৰী : (১৭-১৮) : তাতে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে সেই পথাৰত ধান বুটলিলে আৰু নিজে বুটলা ধান মাৰিলত প্ৰায় এক ঐফা যৰ হ’ল। পাছে তেওঁ তাক লৈ নগৰলৈ গলত, তেওঁ বুটলি গোটোৱা ধান শাহুৱেকে চালে আৰু তেওঁ খাই তৃপ্ত হোৱা পাছত যি অৱশিষ্ট ভাগ ৰাখিছিল তাক উলিয়াই শাহুৱেকক দিলে।

নয়মী : (২:১৯-২০) : তুমি আজি ক’ত ধান বুটলিছিলি? আৰু ক’ত শ্ৰম কৰিছিলি? যি মানুহে তোমাক ইমান মৰম কৰিলে, তেওঁ ধন্য হওঁক। যি জনাই জীয়া আৰু মৰা লোকলৈ দয়া কৰিবলৈ এৰা নাই, সেই যিহোৱাৰ পৰা তেওঁ আশীৰ্বাদ পাওঁক।

বৰ্ণনাকাৰী : সহায় কৰা আটাইকে ধন্যবাদ দিয়ক আৰু কৰক। বোৰজে কথক বিয়া কৰিলে। তেওঁলোকৰ সন্তান ওৱেদ। তেওঁ দায়ুদৰ ককাক অৰ্থাৎ যিচয়ৰ বাপেক। দায়ুদ ইস্ৰায়েলৰ মহান ৰজা আছিল, যাৰ বিষয়ে যীচু খ্ৰীষ্টৰ বাদে বাইবেলত আন সকলো মানৱ ব্যক্তিৰ বিষয়ে অনেক কথা কৈছে। যীচু হৈছে বোৰজ আৰু কথৰ বংশৰ।

ছবি : ল’ৰা-ছোৱালীক এমুঠি ধানৰ ছবি আঁকিবলৈ দিয়ক। সেই ছবি ডাঙৰবিলাকক দেখুৱাই এই কথা কবলৈ দিয়ক যে শস্য আৰু আন আশীৰ্বাদবোৰৰ বাবে আমি ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ।

মুখস্থ কৰক: কথ ২:১২

ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়া এই পদ দুটা দুটি ল’ৰা-ছোৱালীক যিচয়া ৯:৩ আৰু ২ কৰিহীয়া ৯:১১ আবৃত্তি কৰিবলৈ দিয়ক।

তেওঁৰ অনেক আশীৰ্বাদবোৰৰ নিমিত্তে ধন্যবাদ দিয়াৰ এটি গীত, পদ্য অথবা চুটি নাটক লিখিবলৈ কওঁক।